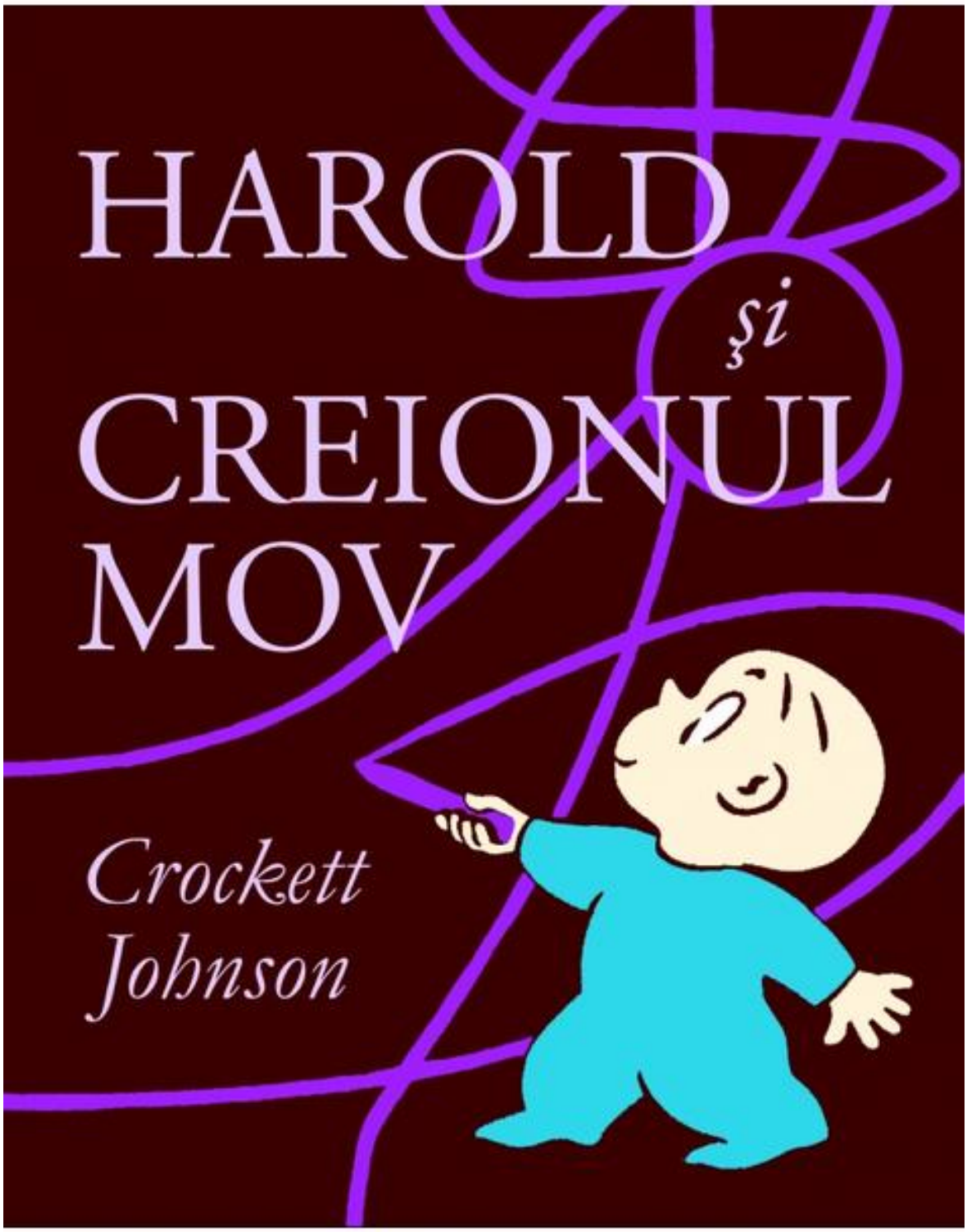

HAROLD ȘI CREIONUL MOV
CROCKETT JOHNSON

Harold are un creion albastru, cu care face tot ce-i place. Mai întâi face un drum pentru a merge pe el. Apoi el face o barcă pentru o plimbare plăcută, și apoi un deal ca să urce. Harold alunecă de pe deal și cade prin aer. Apoi el face un balon cu gaz de carese agață. În timpul aventurilor sale, Harold se rătăcește. Află cum Harold își găsește în sfârșit casa.

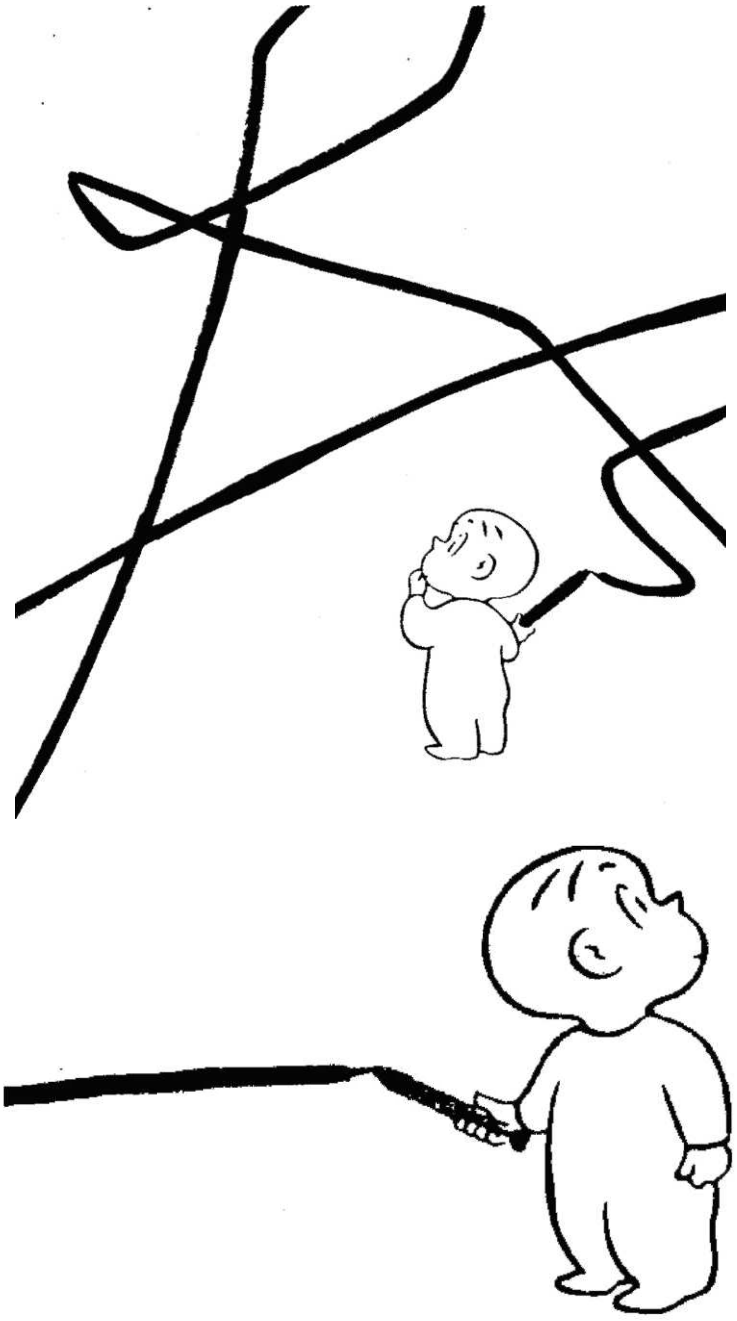

Într-o seară, după ce s-a gândit la ceva de câteva ori, Harold a decis să meargă la plimbare pe lună.

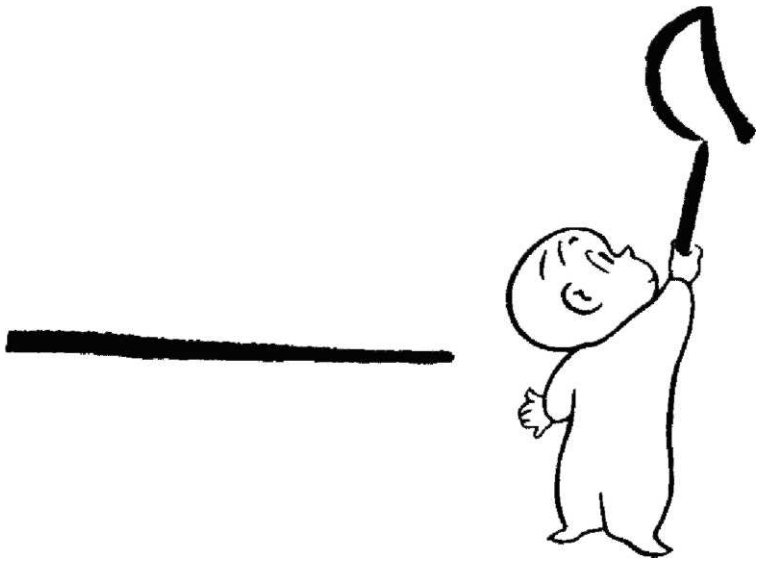

Nu era o lună și Harold avea nevoie de o lună pentru o plimbare în lumina lunii.

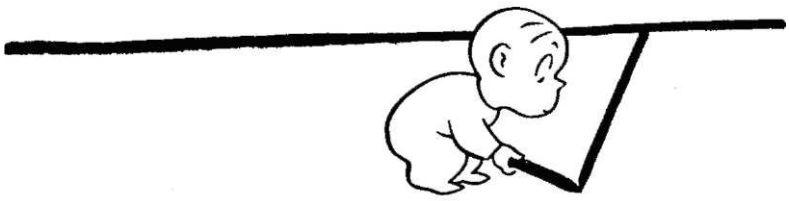

Și avea nevoie de ceva să meargă mai departe.

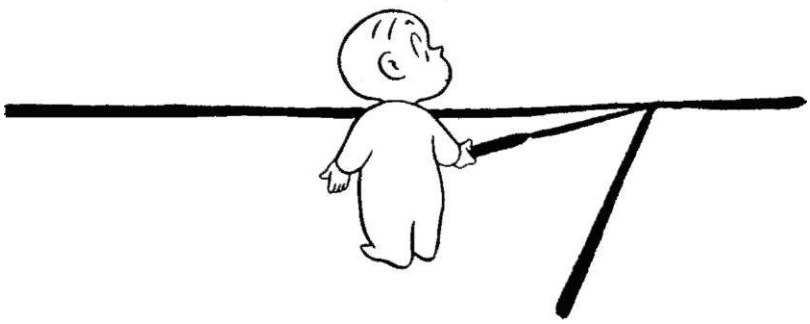

A făcut o linie dreaptă, ca să nu se piardă.

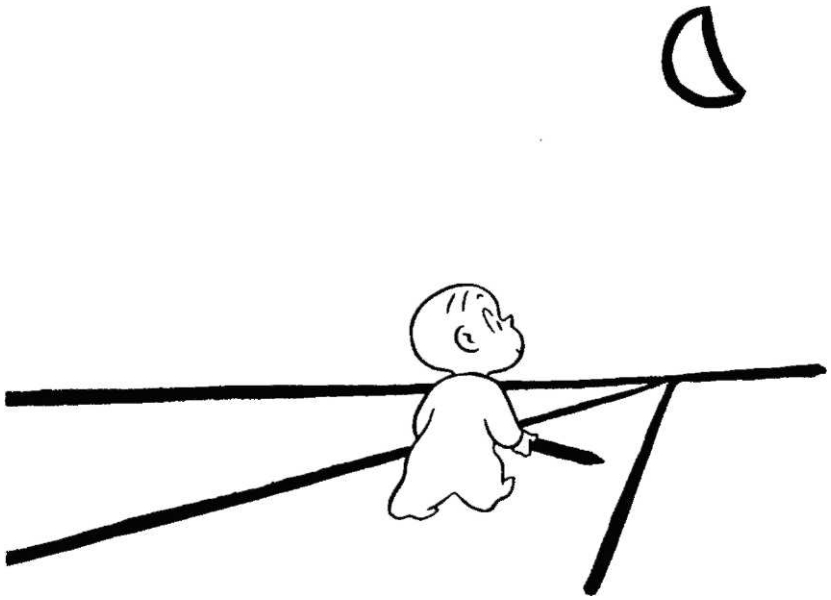

Și a pornit în plimbare, luând cu el creionul său purpuriu.

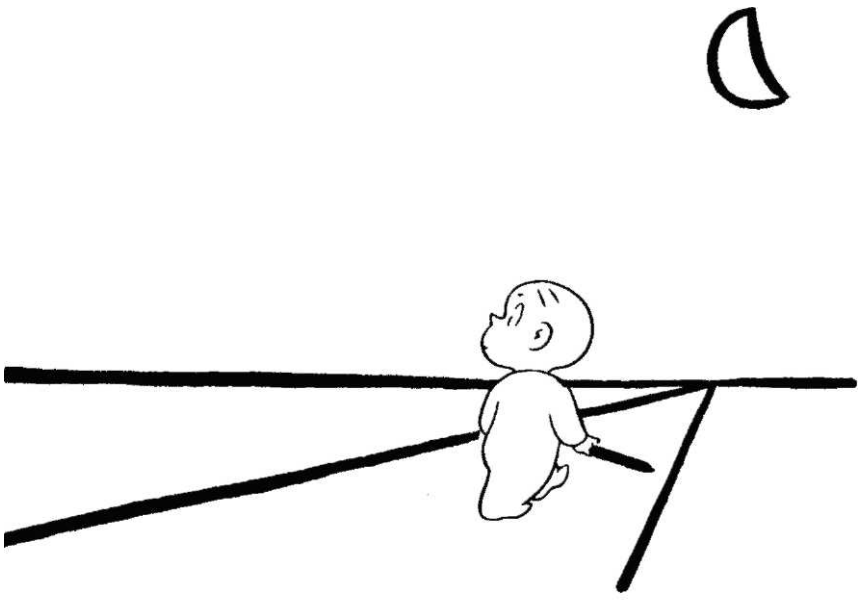

Dar nu părea că ajunge undeva pe un drum lung.

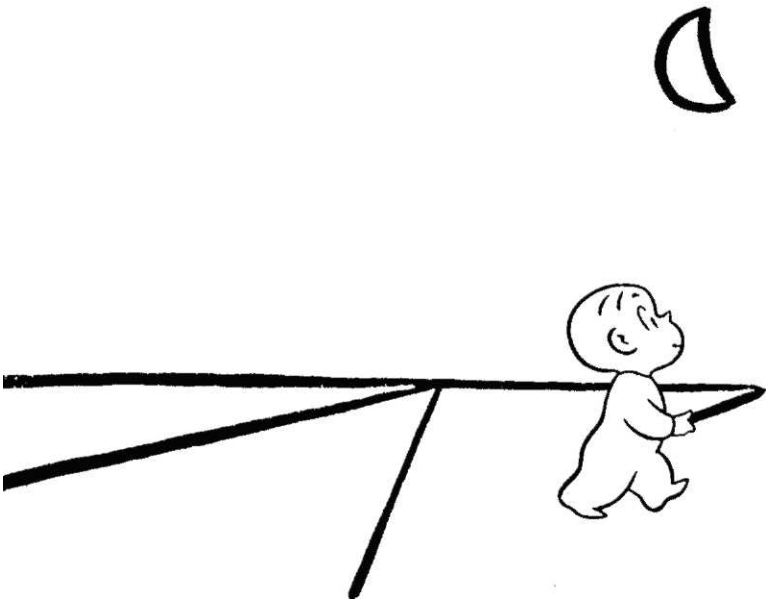

A părăsit calea pentru o scurtă tăiere printr-un câmp. Și luna a mers cu el.

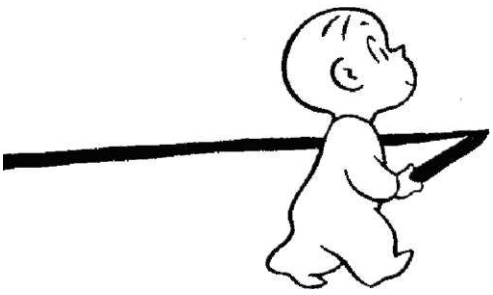

Scurtătura a condus spre locul în care Harold credea că ar trebui să fie o pădure.

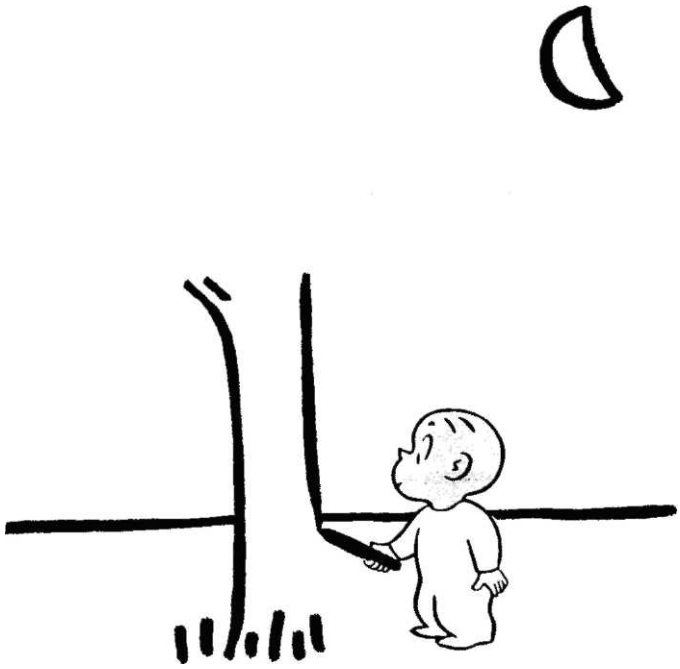

Nu voia să se piardă în pădure. A făcut o pădure foarte mică, cu un singur copac în ea.

S-a dovedit a fi un măr.

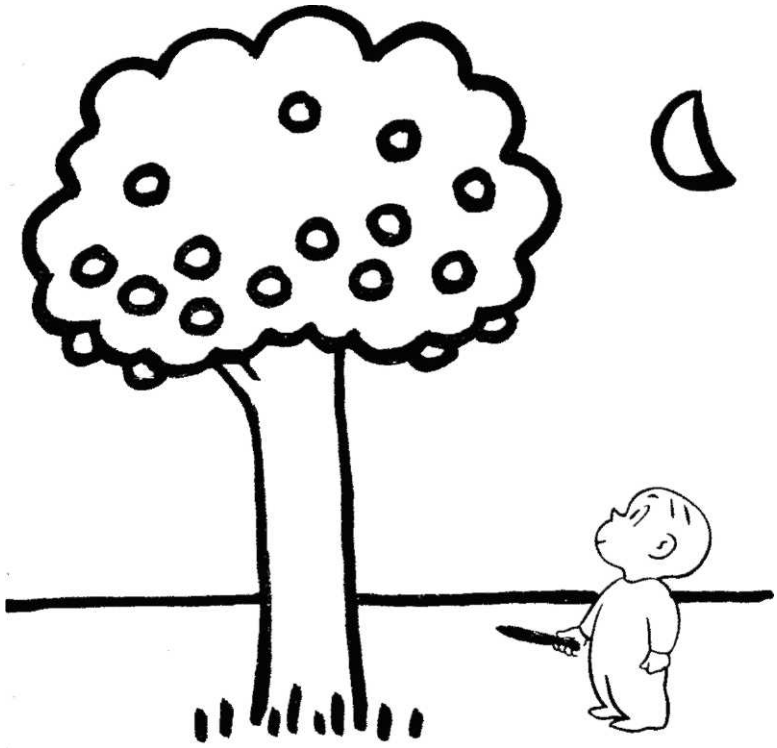

Merele ar fi foarte gustoase, gândi Harold, când s-au roșu.

A pus un balaur înfricoșător sub copac pentru a păzi merele.

A fost un dragon teribil de înfricoșător.

Chiar l-a speriat pe Harold. S-a dat înapoi.

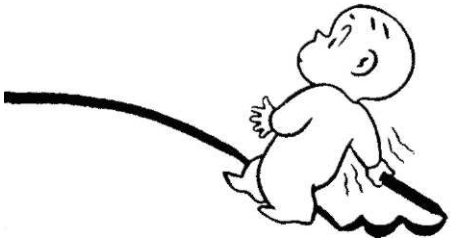

Mâna care îi ținea creionul purpuriu tremură.

Dintr-o dată el și-a dat seama ce se întâmpla.

Dar până atunci Harold era peste cap într-un ocean.

S-a gândit foarte rapid.

Și în cel mai scurt timp el urca la bordul unei ambarcațiuni mici.

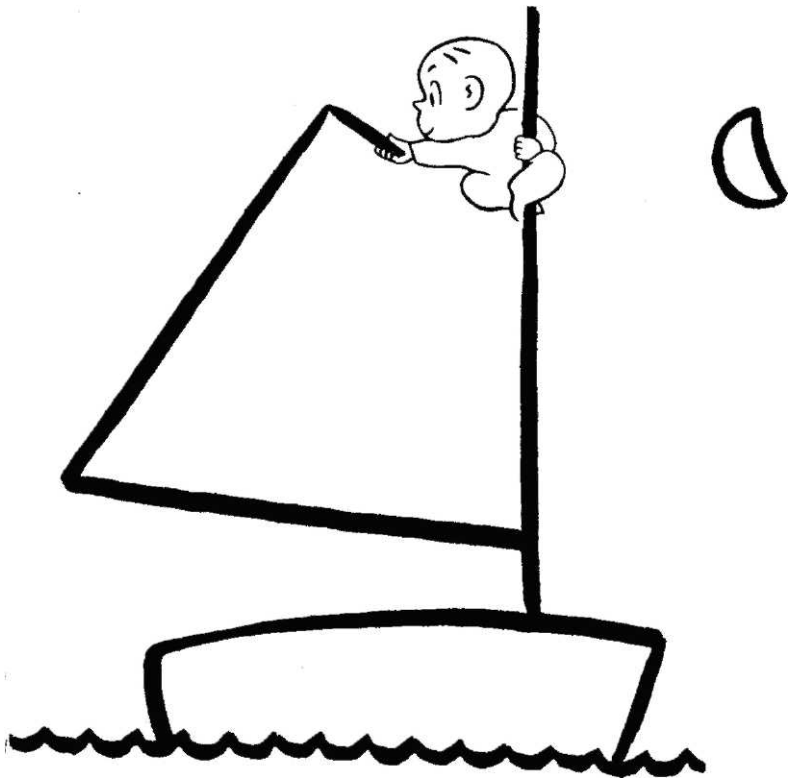

Apoi s-a pornit să navigheze.

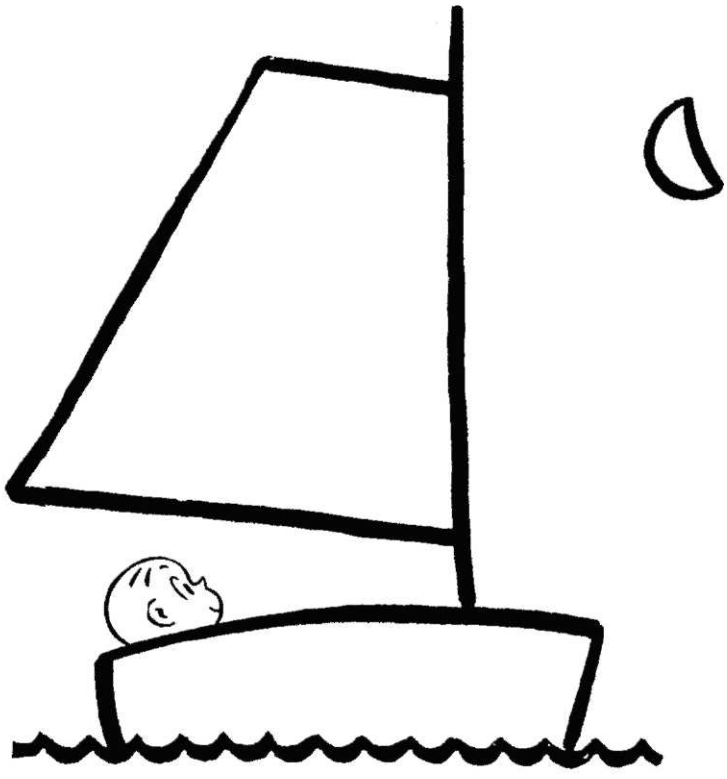

Iar luna a navigat împreună cu el.

După ce a navigat destul de mult, Harold a desenat pământ fără prea multe necazuri.

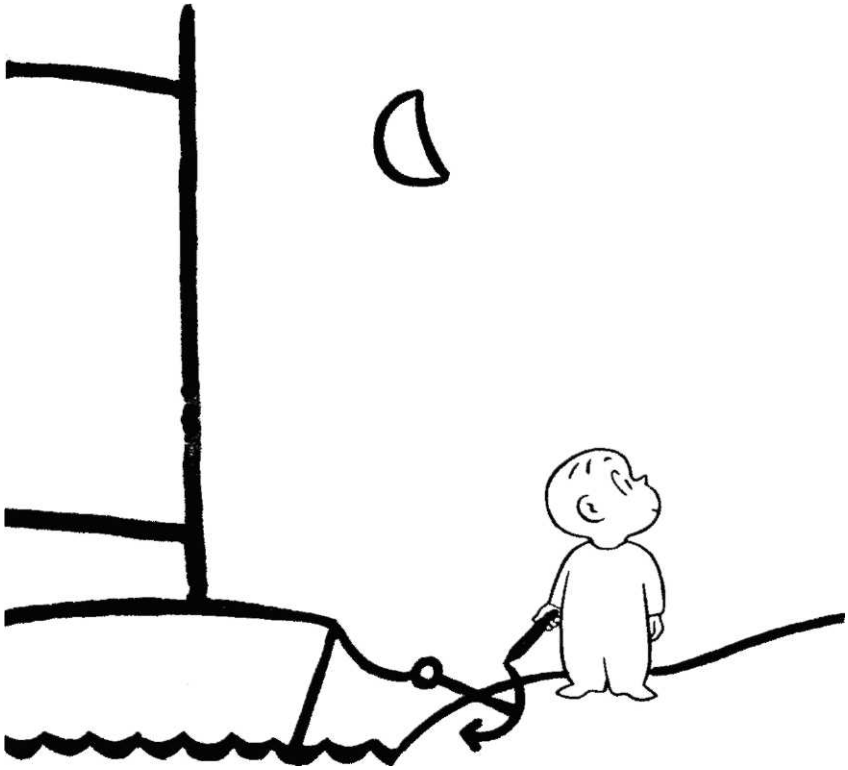

A urcat pe țărm pe plajă, întrebându-se unde era.

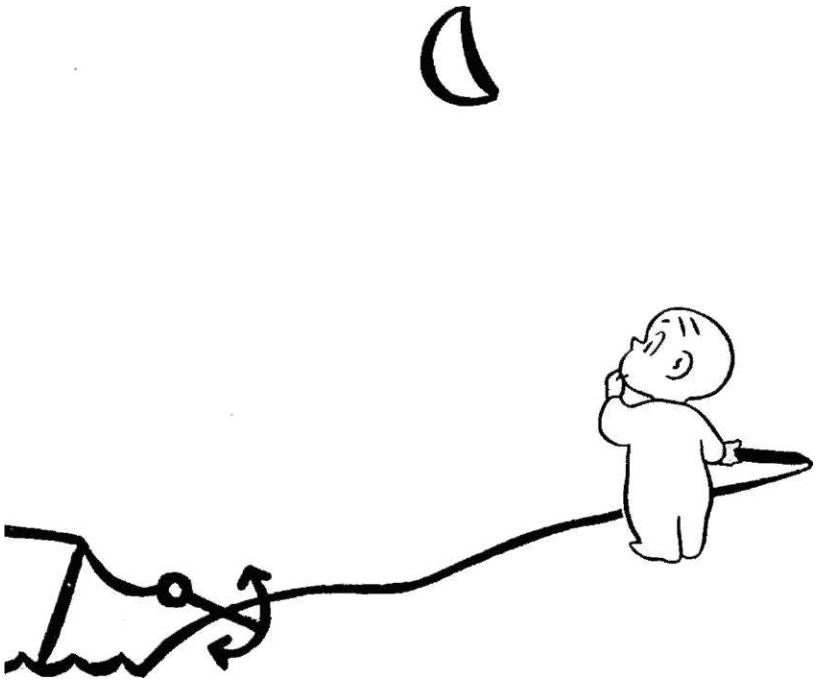

Plaja de nisip îi aminti lui Harold de picnic. Iar gândurile de picnic i-au făcut foame.

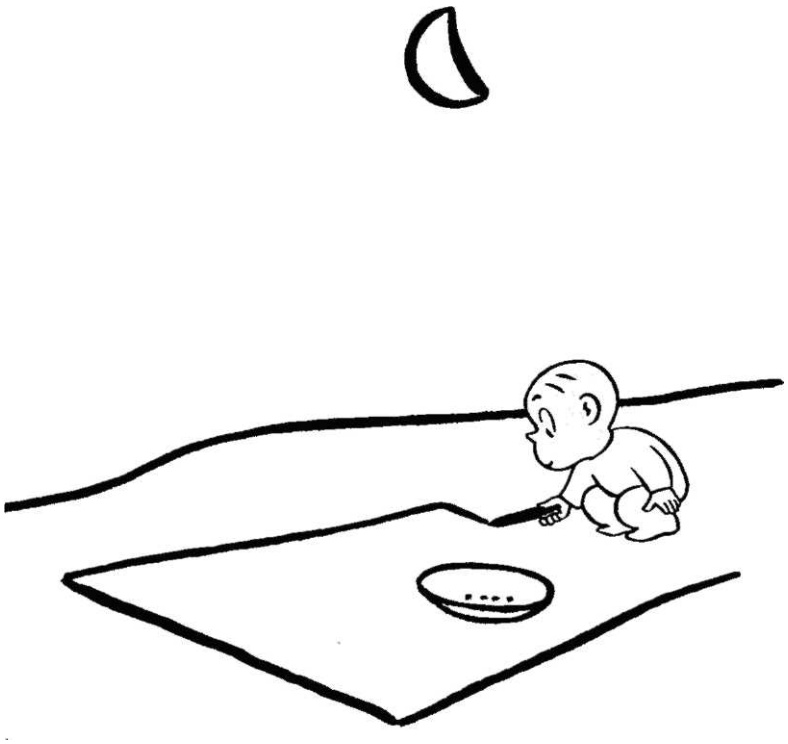

Așa că a pus un prânz simplu de picnic.

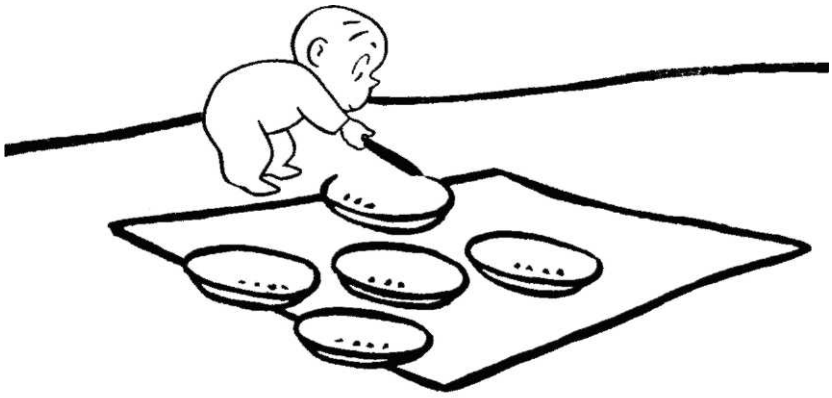

Nu era nimic altceva decât plăcintă.

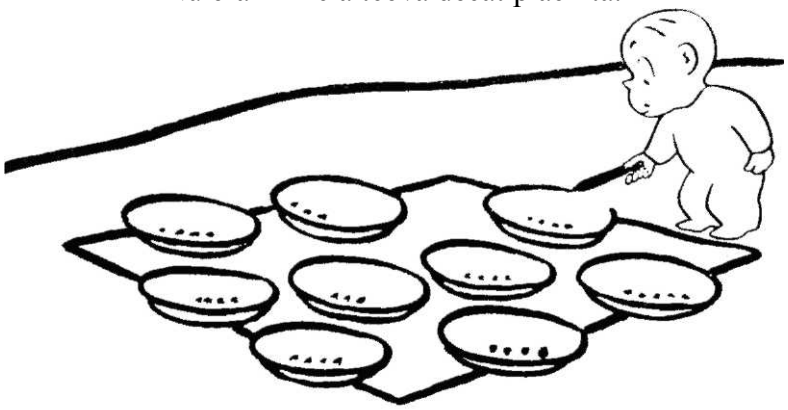

Dar erau toate cele nouă feluri de plăcintă pe care Harold le îndrăgea cel mai mult.

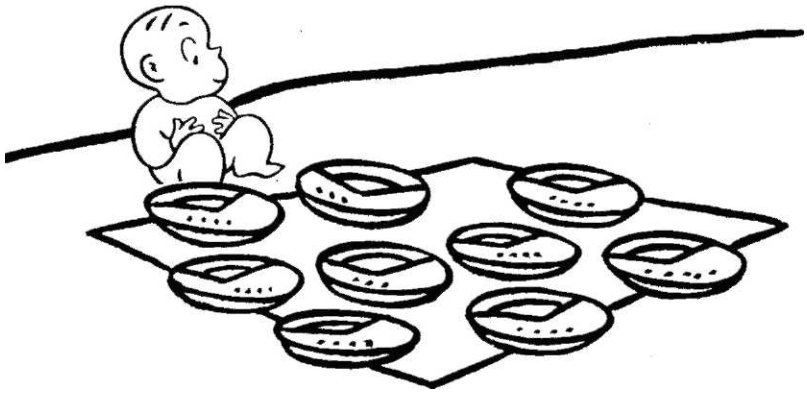

Când Harold și-a terminat picnicul, au rămas destule resturi.

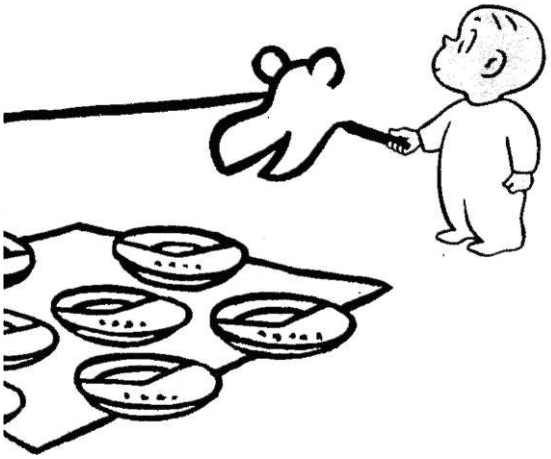

Ura să vadă atât de multă plăcintă delicioasă că se pierde.

Așa că, Harold a lăsat un elan foarte înfometat și un porc spinos să le termine.

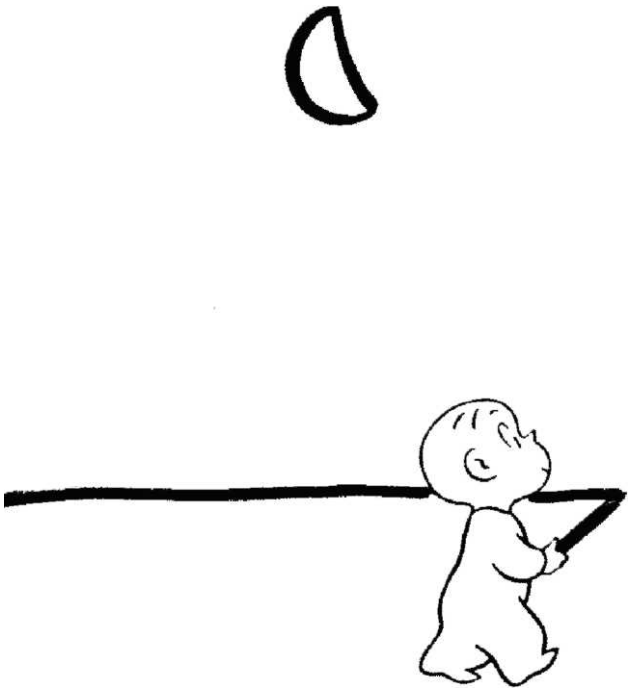

Și, plecând, căuta un deal pe care să-l urce, să vadă unde era.

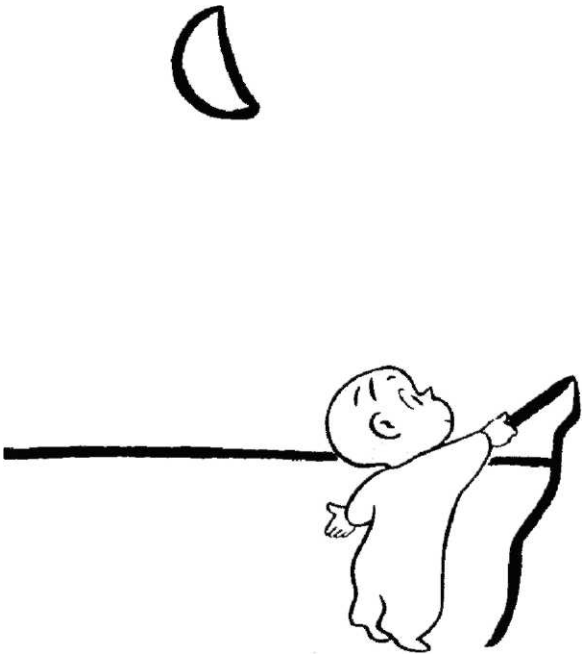

Harold știa că cu cât se înalță cu atât vede mai departe. Deci, el a decis să facă dealul într-un munte.

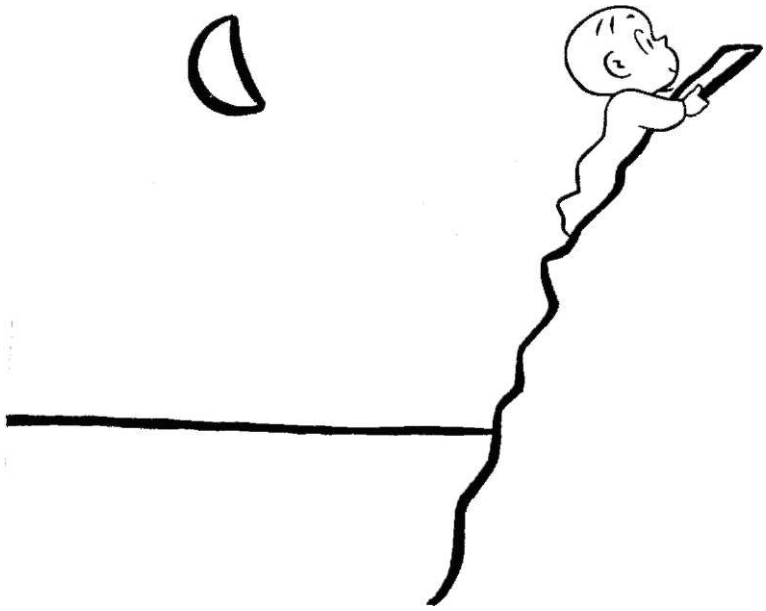

Dacă se duce destul de sus, se gândi el, ar putea vedea fereastra dormitorului său.

Era obosit și simțea că ar trebui să se culce.

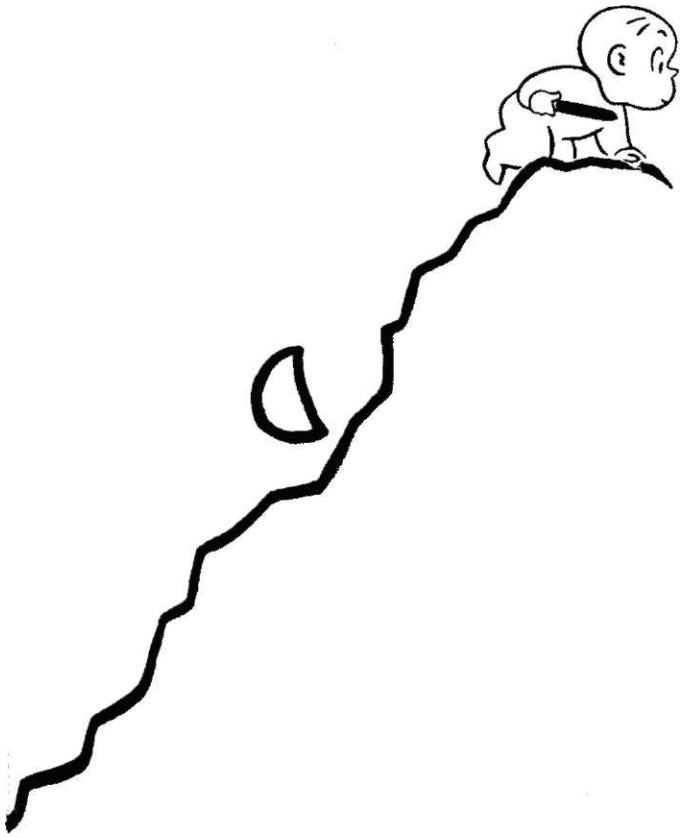

Spera să vadă fereastra dormitorului din vârful muntelui.

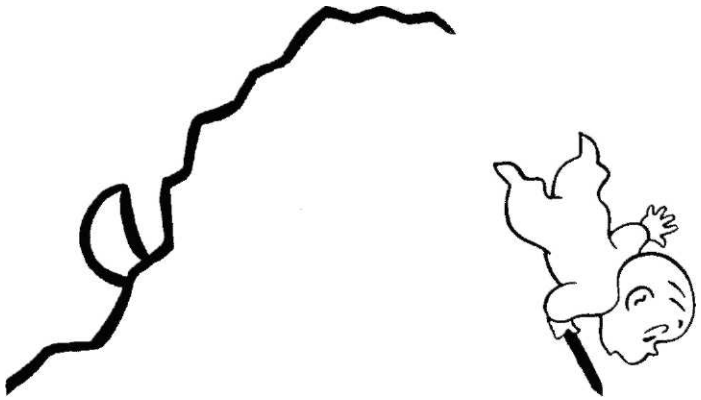

Dar, în timp ce privi în jos, de cealaltă parte...

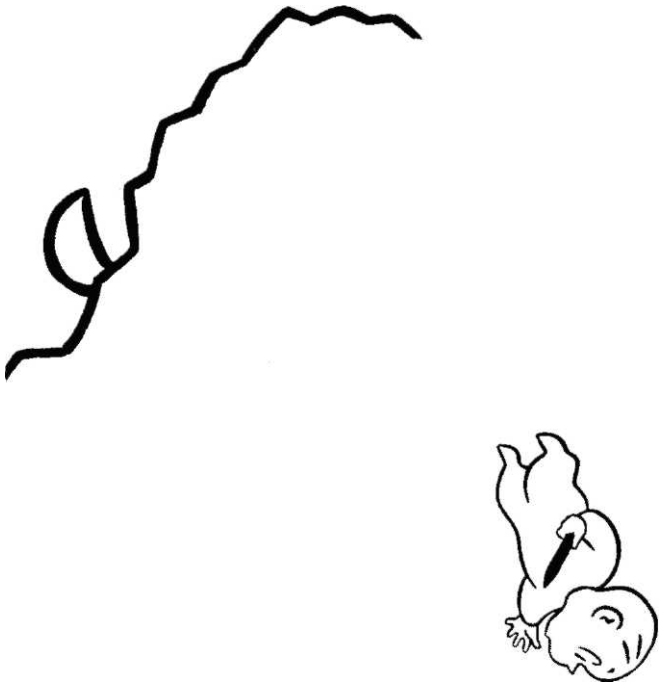

...și nu era altă parte a muntelui. Cadea, ușor prin aer.

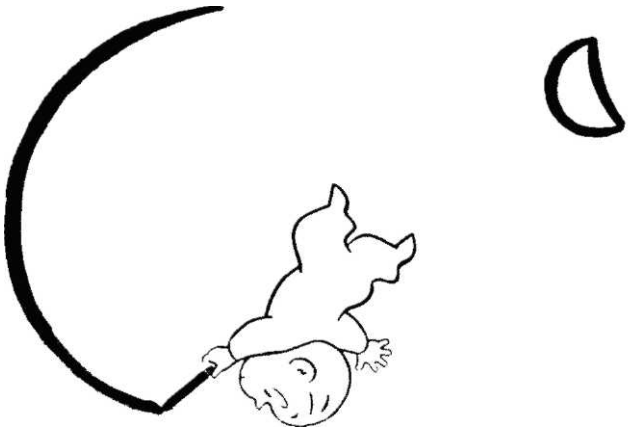

Dar, din fericire, și-a păstrat mintea și creionul purpuriu.

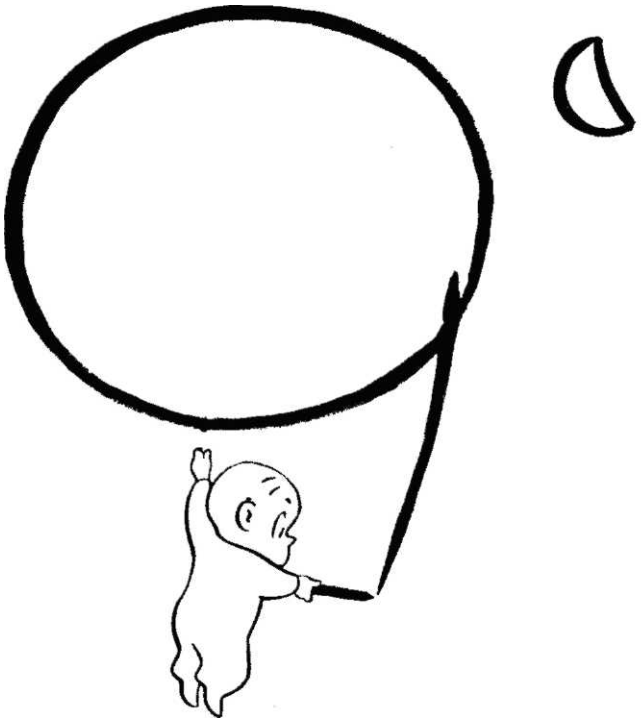

A făcut un balon și s-a agățat de el.

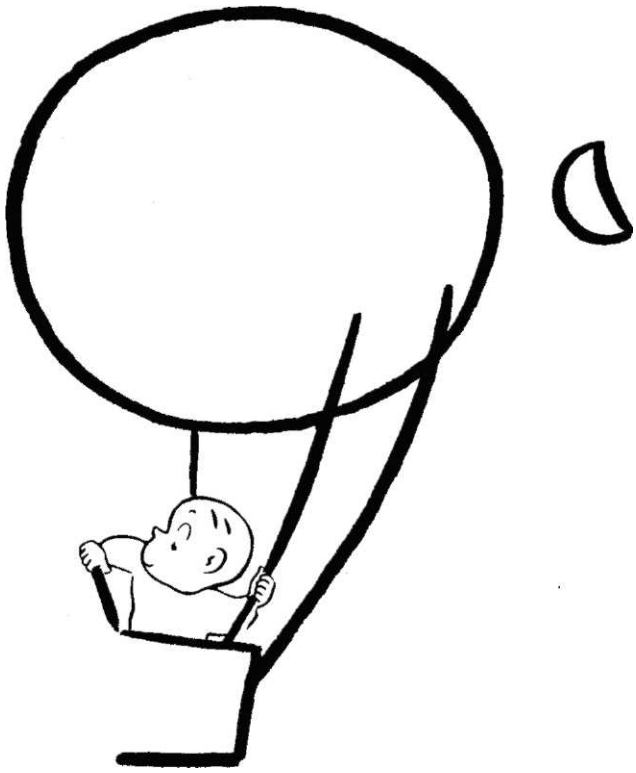

Și-a făcut un coș sub balon suficient de mare ca să stea înăuntru.

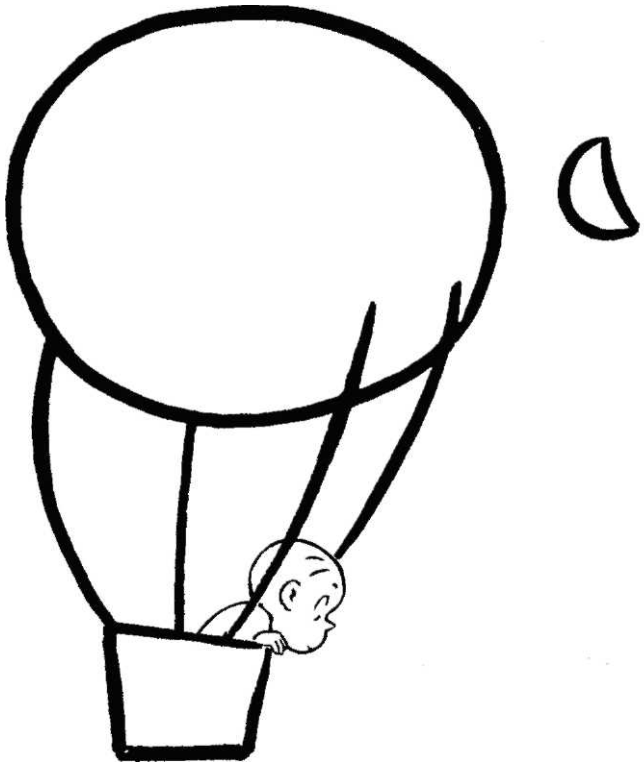

Avea o vedere frumoasă din balon, dar nu putea vedea fereastra lui. Nici nu putea să vadă o casă.

A făcut o casă, cu ferestre.

Și a aterizat balonul pe iarba din față curții.

Nici una dintre ferestre nu era dintre ferestrele lui.

Încerca să se gândească unde ar trebui să fie fereastra lui.

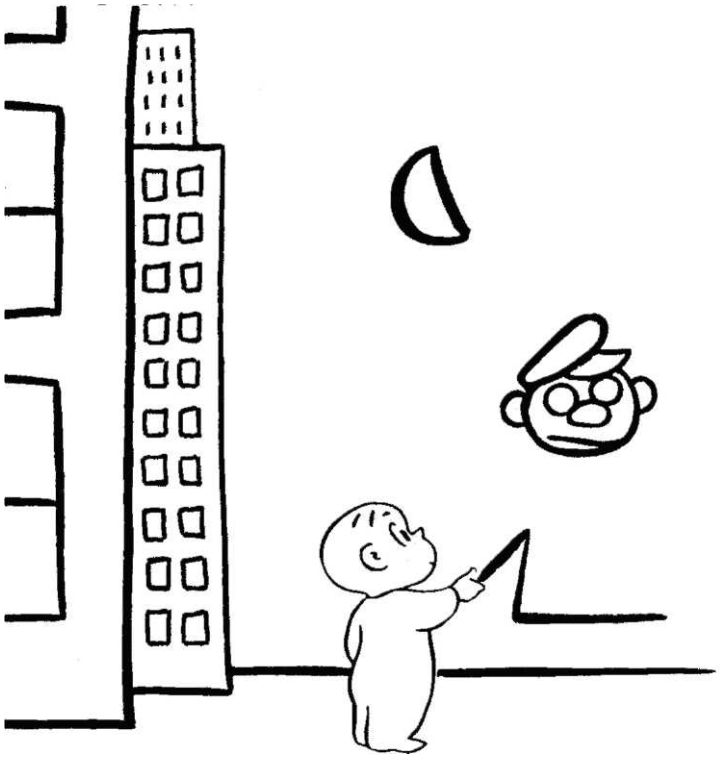

A decis să întrebe un polițist.

Polițistul a arătat felul în care Harold mergea oricum. Dar Harold i-a mulțumit.

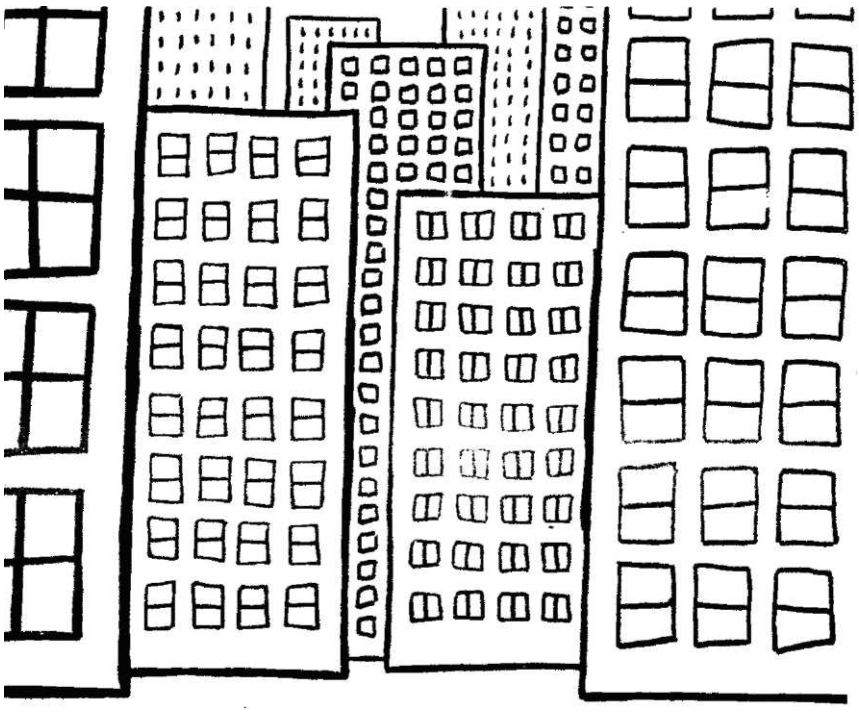

Dar nici una dintre ferestre nu era fereastra lui.

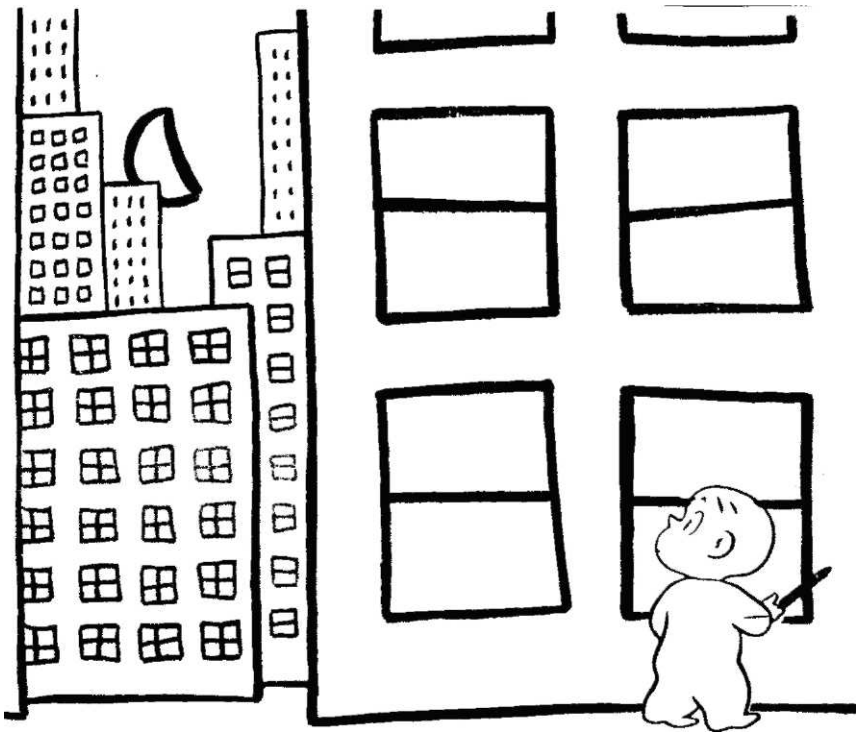

Nu se putea gândi unde ar putea fi.

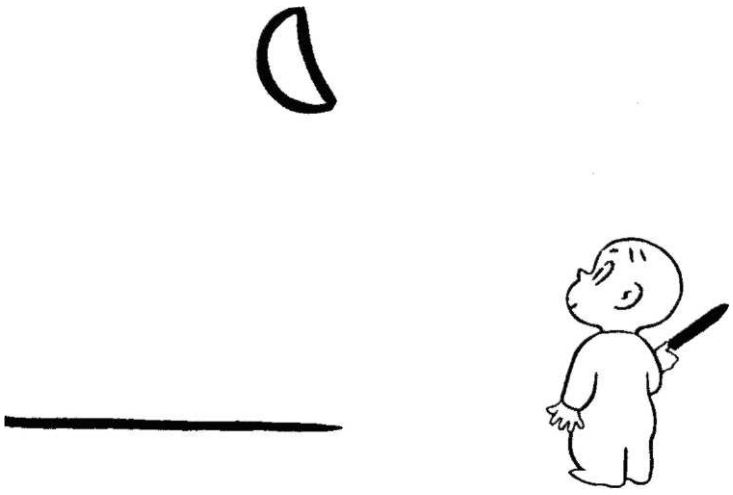

Își aminti unde era fereastra dormitorului, când era o lună.

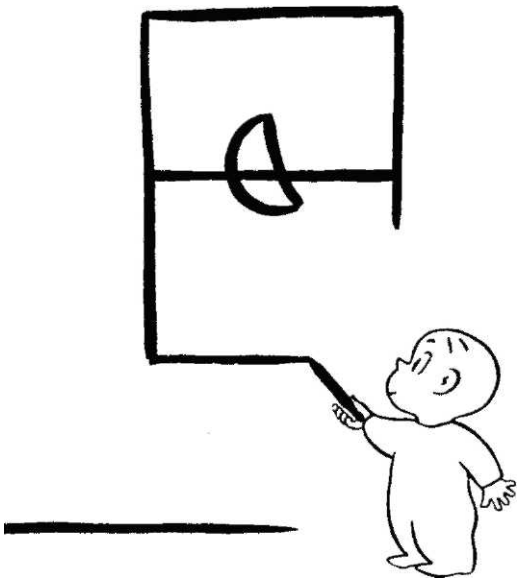

A fost mereu în jurul acelei lună.

Și el a mers împreună cu luna, dorind să fie în camera lui și în pat.

Apoi, dintr-o dată, Harold și-a adus aminte.

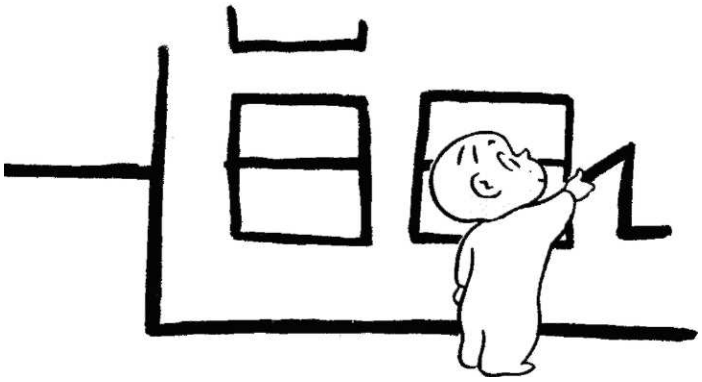

A făcut mai multe ferestre.

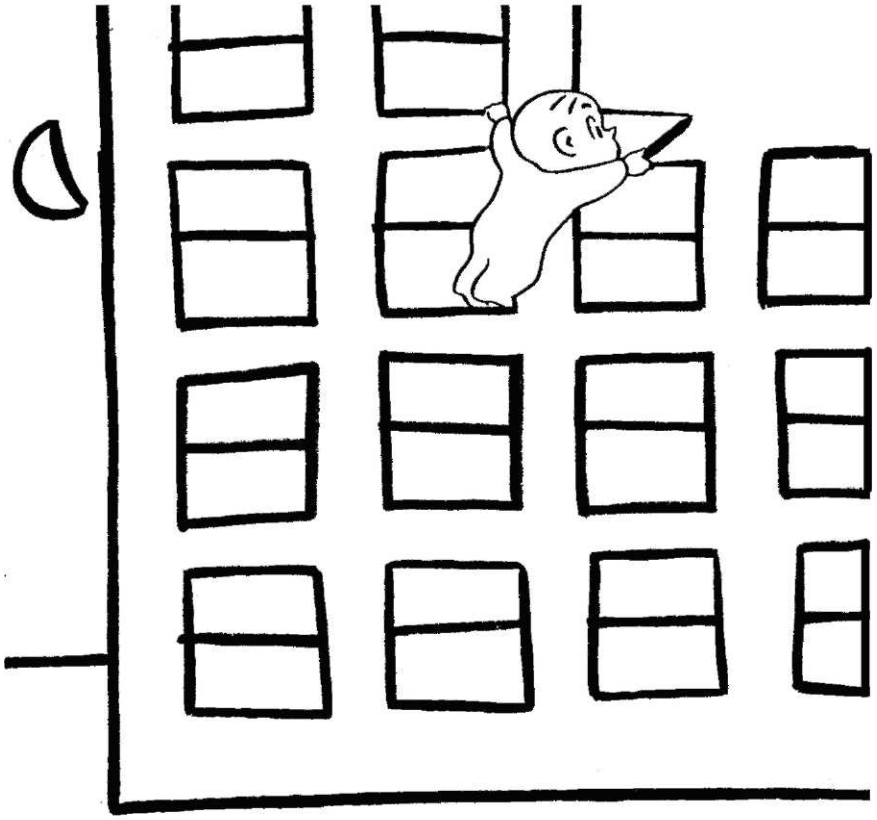

A făcut o clădire mare plină de ferestre.

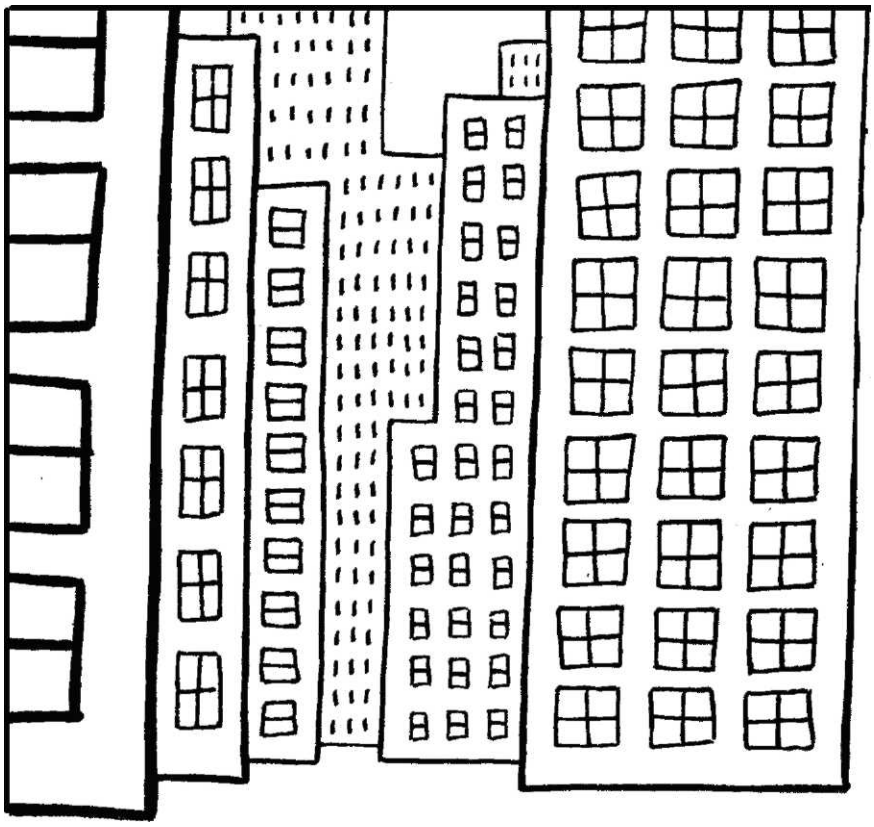

A făcut multe clădiri pline de ferestre.

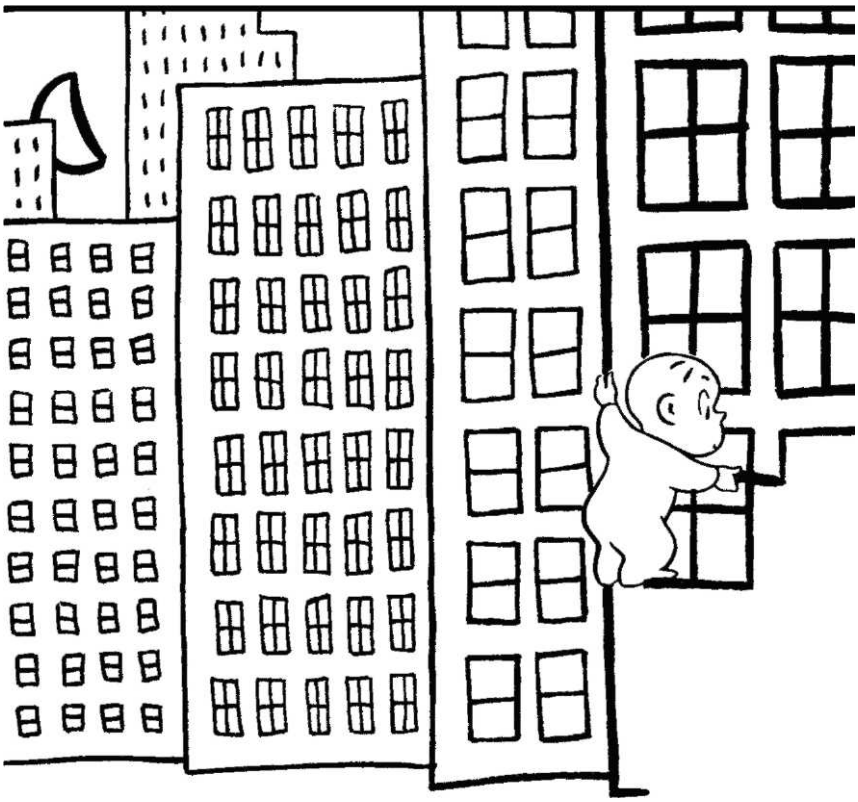

A făcut un întreg oraș plin de ferestre.

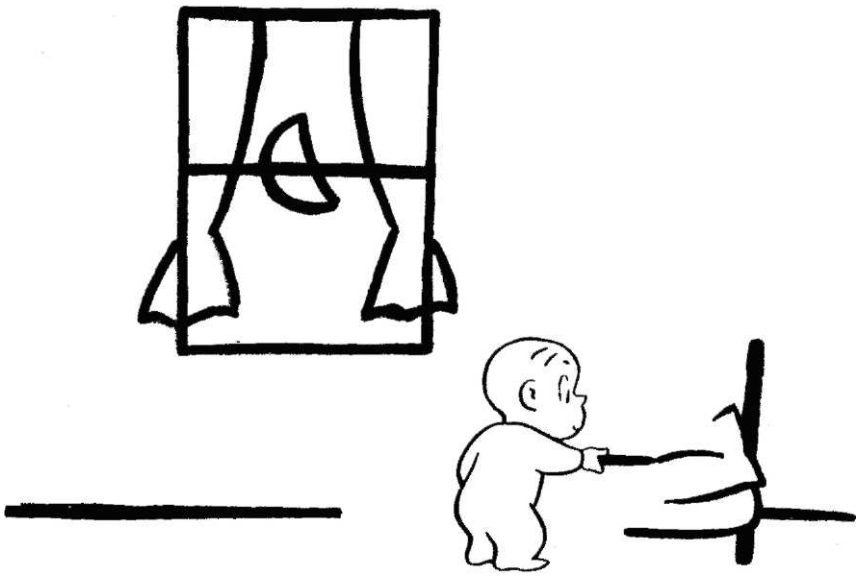

Apoi, Harold și-a făcut patul.

A intrat în el și s-a învelit cu pătura.

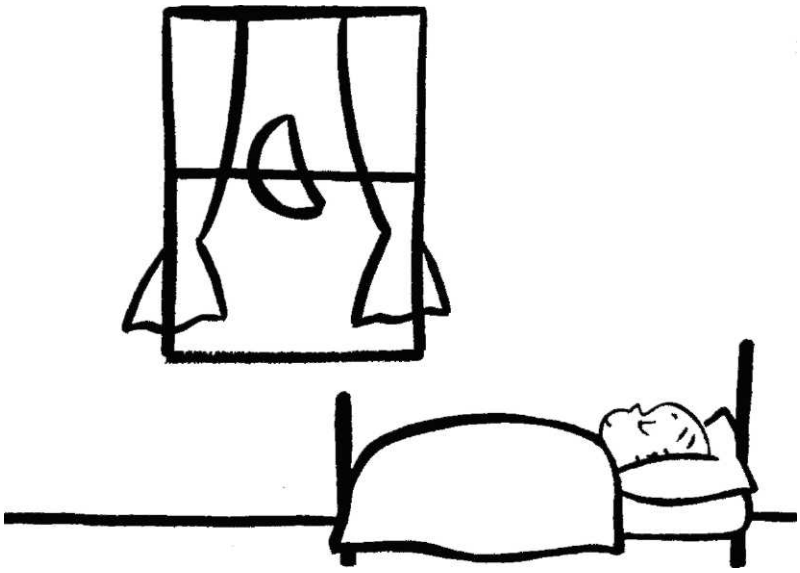

Creionul violet a căzut pe podea. Și Harold s-a lăsat să adoarmă.